

Nr B 4

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 6 juni 1958 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr B 5, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

Rörande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här återges följande.

I propositionen föreslås vissa ändringar i tulltaxeförordningen, sammanhängande med det förslag till ny tulltaxa, som framlagts i proposition 1958: B 4.

Ändringarna innebär i huvudsak, att några enligt den nya taxan obehörliga eller med densamma oförenliga föreskrifter uteslutes, att särskilda bestämmelser införes för vissa speciella varukategorier samt att reglerna för beräkning av varors tullpliktiga vikt och värde ändras i några hänseenden.

Förslaget överensstämmer med det i propositionen nr 128 till årets förra riksdag framlagda.

Det ovannämnda författningsförslaget är av följande lydelse.

Förslag

till

förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316)

Häri genom förordnas, att 2, 3 och 4 §§ tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, samt att i samma förordning skall införas en ny paragraf, betecknad 10 a §, av nedan angiven lydelse.

2 §.

1 mom. På villkor som Konungen äger bestämma åtnjutes befrielse från tull för:

a) ämnen (enkla kemikalier och droger) vilka endast eller i huvudsakligaste mån finna användning såsom läkemedel eller för tillredning av läkemedel;

b) varor vilka äro avsedda att användas uteslutande som material för

¹ Senaste lydelse av 4 § se 1940: 279.

tillverkning av läkemedel, hänförliga till tulltaxenr 30.03, eller av ämnen som avses under a) här ovan;

c) varor vilka äro avsedda att användas uteslutande såsom vulknings-acceleratorer eller antioxidanter för gummiindustrien eller såsom tillsats till mineraloljor för motverkande av knackning, oxidation, korrosion eller hartsbildning, för reglering av viskositeten eller för andra liknande ändamål;

d) garn, bind- och segelgarn, tågvirke och linor vilka äro avsedda att användas uteslutande för tillverkning av fisknät; samt

e) delar, tillbehör och material vilka av lufttrafikföretag eller andra flygplansägare införas för att användas uteslutande för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg.

2 mom. På villkor som Konungen äger bestämma må delar och tillbehör ävensom material av gummi, textilvara eller glas för tillverkning av bilar, med undantag av ringar och övriga varor hänförliga till tulltaxenr 40.11, införas mot en tull av 12 % av värdet.

3 §.

Tull som utgår efter varas vikt skall, där ej i fråga om visst varuslag är annorlunda stadgat, beräknas efter varans nettovikt.

4 §.

Där tull skall utgå i förhållande till varas värde, beräknas detta för oskadad vara lika med det för varan vid försäljning till Sverige gällande marknadspriset å inköpsorten vid tiden för inköpet eller, i fråga om ej inköpt vara, å avsändningsorten vid tiden för avsändningen, med tillägg av emballagekostnad jämte frakt, försäkringspremier och annan å varan nedlagd kostnad, intill dess varan anlänt, därest den inkommit med fartyg eller luftfartyg, till ort, dit den är bestämd eller varest den för vidare befordran till bestämmelseorten lossas ur fartyget eller luftfartyget, eller, därest den inkommit på annat sätt, till gränsort inom tullområdet. Det åligger varuhavaren att uppgiva och, såvitt ske kan, styrka de belopp, vilka sålunda tillhoppa skola anses utgöra oskadad varas värde.

Fullgör ej — — — normal handelsvinst.

Kan i — — — värdera varan.

Närmare bestämmelser angående beräkning och styrkande av oskadad varas värde ävensom angående varas besiktning och värdering meddelas av Konungen.

I den — — — Konungen bestämmer.

10 a §.

Tull skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning, påföras i jämna kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1959.

Bestämmelserna i 2 § 1 mom. vid a) och b) skola under tiden till och med den 31 december 1960 icke äga tillämpning å penicillin samt salter och andra derivat därav, ej heller å varor vilka äro avsedda att användas uteslutande som material för tillverkning av nämnda produkter.

Till utskottet har hänvisats följande i anledning av propositionen v ä c k e t a m o t i o n e r, nämligen

1) motionen II: B 84 av herrar *Helén* och *Hansson* i Skegrie, vari bl. a. hemställtts att riksdagen måtte besluta, att bestämmelserna i 2 § 1 mom. vid a) och b) icke skall äga tillämpning å penicillin samt salter och andra deri-

vat därav, ej heller å varor, vilka är avsedda att användas uteslutande som material för tillverkning av nämnda produkter; samt

2) motionen II: B 150 av herr *Gustafsson* i Borås *m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av tulltaxeförordningens § 5 mom. ö, att ordet »tydligen» utgår, så att momentet därigenom erhåller följande lydelse: »varor av undervisnings-, vetenskaplig eller kulturell karaktär, avsedda för hjälp åt blinda och inkommande till institutioner eller organisationer för de blindas välfärd».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna. Vad beträffar motionen II: B 84 återfinnes dock motiveringen i den vid A-riksdagen väckta motionen II: 480.

Av statsrådsprotokollet vid propositionen nr 128 vid 1958 års A-riksdag inhämtas bl. a. följande.

Tulltaxekommittén har i sitt betänkande med förslag till tulltaxa (SOU 1956: 14—16) föreslagit ändring av vissa bestämmelser i tulltaxeförordningen. Kommittén har sedermera slutfört sitt arbete genom att framlägga förslag till helt ny tulltaxeförordning (SOU 1956: 60). Detta betänkande har remissbehandlats. Med hänsyn till att åtskilliga där behandlade spørsmål är eller kan väntas bli föremål för vidare utredning inom det nordiska ekonomiska samarbetsutskottet, torde frågan om en mera fullständig revision av tulltaxeförordningen få upptagas i ett senare sammanhang. I enlighet härmed bör nu endast sådana ändringar genomföras som äger mera omedelbart samband med den nya taxan. Det förslag som nu framlägges får därför ungefär samma omfattning som kommitténs tidigare förslag, och det är väsentligen utarbetat på grundval därav.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till det vid propositionen nr 128 vid A-riksdagen fogade statsrådsprotokollet. Redogörelsen härutinnan återfinns under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Vissa föreskrifter rörande tillämpningen av taxan, s. 4—5

Speciella bestämmelser för vissa varukategorier, s. 6—12

Beräkning av tullvikten, s. 12—13

Beräkning av tullvärdet, s. 13—14

Avrundning av tullbelopp, s. 14.

Av motiveringen för de i motionerna framställda yrkandena må här återges följande.

Till stöd för yrkandet i motionen II: B 84 anföres. Enligt den föreslagna lydelsen av 2 § tulltaxeförordningen skall Kungl. Maj:t kunna medgiva tullbefrielse för ämnen, som används vid läkemedelsframställning. Undantag har gjorts för penicillin samt salter och derivat därav, ävensom för material för tillverkning av dessa produkter. Undantaget har fått begränsad giltighet till den 1 januari 1961, efter vilken tidpunkt tull enligt Kungl. Maj:ts förslag inte skall utgå å penicillin. Då motionärerna i anledning av

propositionen nr B 4 med förslag till ny tulltaxa motionsvis föreslagit att penicillin samt salter och andra derivat därav ävensom läkemedel, innehållande penicillin, skall beläggas med en tull av 30 öre per miljon internationella enheter även för tiden därefter, bör nysnämnda undantagsbestämelse i tulltaxeförordningen gälla utan tidsbegränsning.

I motionen II: B 150 erinras om att 5 § tulltaxeförordningen år 1952 ändrades som följd av en av Unesco föreslagen konvention i avsikt att åstadkomma tullfrihet för varor av undervisnings-, vetenskaplig eller kulturell karaktär, avsedda för hjälp åt blinda och inkommande till institutioner och organisationer för de blindas välfärd. Till en början medgavs tullfrihet för alla aktuella artiklar, varvid en försäkran från De blindas förening, att varan skulle användas endast för blinda, ansågs tillräcklig. Efter hand har emellertid tillämpningen skärpts, vilket medfört att tullfrihet i full utsträckning nu endast kan medges för artiklar som speciellt tillverkats för blinda, såsom maskiner för blindskrift o. d. I fråga om sådana artiklar, som tillverkas för den allmänna marknaden men som genom speciella anordningar anpassats för blinda, såsom tryckpressar för blindskrift, medges tullfrihet om artiklarna är i detta skick redan vid importtillfället. Däremot medges inte tullfrihet, om den speciella anpassningen av något skäl måste göras efter införandet till Sverige. En sådan konsekvens kan uppenbarligen inte överensstämja med stadgandets syfte. I fråga om artiklar i den allmänna marknaden, som utan särskild anpassning är väl ägnade för blinda, t. ex. bandspelare, kan tullfrihet inte längre medgivas.

Den allmänna tekniska utvecklingen har i allt större utsträckning gjort det möjligt för blinda att använda på den allmänna marknaden förekommande artiklar ehuru ibland med vissa förändringar. Men även i de fall, då ingen ändring erfordras, är man ofta bunden till en viss för de blinda speciellt lämpad typ. Man tvingas därför stundom importera en viss artikel, trots att artiklar med samma ändamål finns inom landet. Ett exempel på sådana artiklar är de bandspelare, som används för avlyssnandet av s. k. talböcker. Dessa bandspelare importeras för närvarande från Norge, men som en följd av en tioprocentig värdetull får blinda i Sverige betala ca 40 kronor mer för sina talboksapparater än blinda i Norge.

Syftet med den tidigare återopade Unesco-konventionen har varit att underlätta det kulturella arbetet bland de blinda, men det är förklarligt, att man vid utformningen av konventionen inte har kunnat ta ställning till varje förekommande situation. Det synes därför rimligt, att vid utfärdandet av stadganden i anslutning till konventionen större hänsyn tas till konventionens syfte än till den exakta ordalydelsen. Av ett yttrande av generaltullstyrelsen över en framställning från De blindas förening synes framgå, att styrelsen delar denna uppfattning (utdrag av yttrandet återges i motionen). Som generaltullstyrelsen anför, är frågan av ringa betydelse för statsverket. Däremot innebär den nuvarande ordningen en kännbar ekonomisk belastning för de enskilda blinda och deras organisationer.

Utskottet

Kungl. Maj:ts förslag beträffande tulltaxeförordningen har inte föranlett annat ändringsyrkande än det i motionen II: B 84 framställda yrkandet beträffande vissa bestämmelsers tillämplighet på penicillin m. m. Detta yrkande sammanhänger direkt med den i samma motion behandlade frågan om tullen på penicillin, till vilken fråga utskottet tagit ställning i sitt betänkande nr B 1 i anledning av propositionen rörande ny tulltaxa. Med hänsyn till den ståndpunkt utskottet därvid intagit får utskottet avstyrka motionärernas här ifrågavarande yrkande. I enlighet härmed och då utskottet inte heller i övrigt funnit anledning till erinran mot de föreslagna författningsändringarna biträder utskottet Kungl. Maj:ts förslag.

Den i motionen II: B 150 behandlade frågan om vissa tullfrihetsförmåner för de blinda avser en del av tulltaxeförordningen som inte beröres av propositionen. Utskottet delar motionärernas uppfattning angående lämpligheten av ett sådant förtydligande av bestämmelsernas innebörd som det i motionen framlagda förslaget innebär och tillstyrker därför förslaget.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr B 5 och motionen II: B 150 av herr Gustafsson i Borås m. fl., antaga följande

Förslag

till

förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316)

Häri genom förordnas, att 2, 3, 4 och 5 §§ tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives samt att i samma förordning skall införas en ny paragraf, betecknad 10 a §, av nedan angiven lydelse.

2 §.

1 mom. På villkor som Konungen äger bestämma åtnjutes befrielse från tull för:

a) ämnen (enkla kemikalier och droger) vilka endast eller i huvudsakligaste mån finna användning såsom läkemedel eller för tillredning av läkemedel;

b) varor vilka äro avsedda att användas uteslutande som material för tillverkning av läkemedel, hänförliga till tulltaxenr 30.03, eller av ämnen som avses under a) här ovan;

c) varor vilka äro avsedda att användas uteslutande såsom vulkningsacceleratorer eller antioxidanter för gummiindustrien eller såsom tillsats till mineralolja för motverkande av knackning, oxidation, korrosion eller

¹ Senaste lydelse av 4 § se 1940: 279 och av 5 § se 1957: 137.

hartsbildning, för reglering av viskositeten eller för andra liknande ändamål;

d) garn, bind- och segelgarn, tågvirke och linor vilka äro avsedda att användas uteslutande för tillverkning av fisknät; samt

e) delar, tillbehör och material vilka av lufttrafikföretag eller andra flygplansägare införas för att användas uteslutande för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg.

2 mom. På villkor som Konungen äger bestämma må delar och tillbehör ävensom material av gummi, textilvara eller glas för tillverkning av bilar, med undantag av ringar och övriga varor hänförliga till tulltaxenr 40.11, införas mot en tull av 12 % av värdet.

3 §.

Tull som utgår efter varas vikt skall, där ej i fråga om visst varuslag är annorlunda stadgat, beräknas efter varans nettovikt.

4 §.

Där tull skall utgå i förhållande till varas värde, beräknas detta för oskadad vara lika med det för varan vid försäljning till Sverige gällande marknadspriset å inköpsorten vid tiden för inköpet eller, i fråga om ej inköpt vara, å avsändningsorten vid tiden för avsändningen, med tillägg av emballagekostnad jämte frakt, försäkringspremier och annan å varan nedlagd kostnad, intill dess varan anlänt, därest den inkommit med fartyg eller luftfartyg, till ort, dit den är bestämd eller varest den för vidare befordran till bestämmelseorten lossas ur fartyget eller luftfartyget, eller, därest den inkommit på annat sätt, till gränsort inom tullområdet. Det åligger varuhavaren att uppgiva och, såvitt ske kan, styrka det belopp, vilka sålunda tillhoppa skola anses utgöra oskadad varas värde.

Fullgör ej — — — normal handelsvinst.

Kan i — — — värdera varan.

Närmare bestämmelser angående beräkning och styrkande av oskadad varas värde ävensom angående varas besiktning och värdering meddelas av Konungen.

I den — — — Konungen bestämmer.

5 §.

Tullfrihet åtnjutes för:

ö) varor av undervisnings-, vetenskaplig eller kulturell karaktär, avsedda för hjälp åt blinda och inkommande till institutioner eller organisationer för de blindas välfärd.

10 a §.

Tull skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning, påföras i jämna kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1959.

Bestämmelserna i 2 § 1 mom. vid a) och b) skola under tiden till och med den 31 december 1960 icke äga tillämpning å penicillin samt salter och andra derivat därav, ej heller å varor vilka äro avsedda att användas uteslutande som material för tillverkning av nämnda produkter.

B) att motionen II: B 84 av herrar Helén och Hansson i Skegrie, såvitt motionen behandlas i detta betänkande, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 17 juli 1958

På bevillningsutskottets vägnar:

EDGAR SJÖDAHL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Spetz, Snygg, Söderquist, Bengtson*, Oscar Carlsson, Wörnberg*, Siegbahn, Alvar Andersson och Gustaf Henry Hansson; samt

från andra kammaren: herrar Allard, Vigelsbo, Kärrlander, Magnusson i Borås, Ericsson i Kinna, Asp, Stenberg, Kristenson i Göteborg, Rydén och de Jounge.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.